

[Undervisningsministeren]

grund for vores måde at ordne os med hinanden på og forholde os til centrale etiske, kulturelle og sociale spørgsmål på.

Ved lovforslagets bestemmelser om tilrettelæggelse og organisering af undervisningen – et af de svære punkter, jeg vender tilbage til – mener jeg, at der netop her er lagt op til nytænkning. Opmærksomheden rettes mere mod den enkelte elevs eller elevgruppes behov, så undervisningen til stadighed kan ramme den fine balance, hvor den enkelte elev føler sig udfordret og bliver bekræftet i sin kunnen. Det skaber lyst til at lære, og vi ved også, at det ofte lægger nogle alen til den personlige vækst. I den proces udgør kammeraterne i klassen et fællesskab, hvor man ikke blot lærer om sociale spilleregler og møder andre holdninger. Udnyttes fællesskabet rigtigt, lærer man også gennem løsningen af fælles opgaver og ved samværet som helhed. Jeg synes, det er vigtigt også at understrege den side af skolens formål.

Ved beskrivelsen af undervisningens indhold står lovforslaget ikke fast på angivelsen af de enkelte skolefag, selv om de fortsat har en central placering. Skolefagenes indhold er ikke noget én gang givet. De må stadig revideres for at få tidssvarende beskrivelser, men der vil alligevel stadig være emner og problemstillinger, som ligger mellem enkeltfagene eller på tværs af fagenes indhold. Her finder vi så, tror jeg, det vækstslag, som bl.a. frembringer nye fag som f.eks. natur og teknik, som er med i dette lovforslag, og som giver anledning til, at enkeltfags indhold også ændres undervejs. Med bestemmelsen om en vekselvirkning mellem undervisningen i enkeltfag og i tværgående emner og problemstillinger er der givet endnu en ny og god vision for skolen. Det er jeg sikker på.

Som sagt har holddannelsen og den løbende evaluering været et af stridspunkterne – lad os sige det ligeud – men også et af de områder, hvor det har været vanskeligt at forstå hinanden rigtigt. Men det, som jeg synes er så afgørende, er, at nu skal skole og lærere til at tænke og handle på en ny måde, både når det drejer sig om at tilrettelægge og om at organisere undervisningen. Det skal de for bedre at kunne give alle elever en undervisning, der svarer til deres aktuelle forudsætninger og behov.

I lovforslaget udtrykkes dette krav i de to paragraffer, vi har beskæftiget os meget indgå-

ende med i lang tid: paragrafferne 18 og 25. Begge bestemmelser handler om at tilpasse undervisningen, så den enkelte elev får størst muligt udbytte af skolegangen på et hvilket som helst tidspunkt i skoleforløbet. Og det er dér, jeg synes, at Det Konservative Folkeparti skal læse på lektien en gang til.

Men for helt at forstå det skelsættende nye i disse bestemmelser skal man også se det i forhold til en anden paragraf, nemlig § 13. I den beskrives, hvordan en løbende vurdering af elevernes udbytte af undervisningen skal give det nødvendige grundlag for at kunne sætte passende mål for eleverne og også vurdere, om de når disse mål. Jeg tror, man kan sige, at der her er tale om intet mindre end en pædagogisk omvæltning, en nydannelse i grundlaget for at holde skole, som i øvrigt kræver tid og tilvæning for at blive fuldt ud forstået og omsat i praksis.

Det er vist en velkendt sag, at man ikke kan sætte lighedstegn mellem undervisning og indlæring. Eleverne tilegner sig ikke altid det, undervisningen lægger op til, og der vil være afgørende forskelle i måden, eleverne tilegner sig kundskaber og færdigheder på. Det får betydning både for arten og omfanget af deres indlæring og dermed for den brug, de senere skal gøre af det, de tilegner sig.

Hvis man derfor ønsker at stimulere og fremme indlæringen hos alle elever – og det fælles mål tror jeg vi hele tiden har haft – må undervisningen varieres og tilpasses både inden for klassens rammer og på tværs af klasser og klassetrin, som det også er fremhævet i dag. Det kan ske gennem en varieret anvendelse af arbejdsformer og undervisningsmetoder og gennem brugen af materialer og opgaver af forskellig sværhedsgrad, gennem afpassning af tempoet eller på anden måde. Og så kan det tillige ske ved at sammensætte hold af elever, der på forskellige tidspunkter måtte have behov for særligt tilrettelagte forløb inden for nærmere afgrænsede områder.

Netop med bestemmelsen om holddannelsen på 8.-10. klassetrin introducerer lovforslaget nye og fleksible muligheder for at danne hold, der i kortere eller længere perioder af et skoleår kan udgøre lige præcis det undervisningstilbud, som den enkelte elev eller gruppe af elever måtte have behov for. Og denne fleksibilitet er til stede for alle skolens fagområder